

# MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 15.

15. aug. 1941.

13. årgang.

## Det revnede forheng.

Matt. 27, 45—54.

Hele Golgataverkets sannhet munn-  
ner ut i det revnede forheng. Lidel-  
sen førte fram til dette punkt. Kri-  
stus gikk inn i døden, og førte oss  
med seg dit. Og nå er denne vei for  
oss, som den var det for Ham.

Hvilken kjærlighet han har vist  
oss gjennom Golgata! Kjærlighet til  
døden. Og dette er kjærlighetens vei.  
Dersom vi elsker Ham, vil vi følge  
Ham. Veien er smal, men den fører  
til livet.

Da Kristus, skapningens opphav  
og Herre, døde på korset, la Gud et  
dekke av mørke over hele landet fra  
den sjette til den niende time. Og  
ut fra dette mørke ropte Jesus:  
«Min Gud hvorfor har du forlatt  
meg?» Atskillelse fra Gud, det er  
bibelens fulle betydning av ordet  
død. Kristus skulle smake døden  
for alle.» (Hebr. 2, 9). Dete var  
Guds dom over synderen. Kristus  
gikk inn under dommen, og tok oss  
med dit. Vi ble dømt med alt vårt  
der i Kristus. Men Han førte oss vi-  
dere, og inn i døden. Han bøyde  
sitt hode og oppgav sin ånd i Fa-  
derens hender. «Og se, forhenget i  
templet revnet i to stykker fra  
øverst til nederst.» Kristi gjerning  
var fullbrakt. Han var utsendt av  
Gud, og ga seg nå tilbake til Ham.  
Og Han brakte oss med seg gjennom  
døden, og igjennom det revnede for-  
heng, inn til oppstandelses-livet. En  
kort atskillelse, men så et dypere og  
evig samfunn.

Forhenget revnet ovenfra og ned-  
at. Faderen åpnet nå veien til hel-  
ligdommen.

Gjennom døden revner alle for-  
heng. Der er ting vi som troende  
ikke kan komme igjennom, uten ved  
å oppgi oss selv, å gi sitt eget liv  
og sitt innvortes menneske hen til  
Kristus i Hans død. Da revner for-

henget. Veien ut er her. Men det er  
dødens vei. Den fører først inn, og  
så ut til oppstandelse. Pris skje Gud  
for den herlige utgang!

Men der skjedde mere ved Kristi  
død. «Jorden skjalv, klippene rev-  
net, og gravene åpnedes, og mange  
av de hensovede helliges legemer sto  
opp, og de kom inn i den hellige stad  
og viste seg for mange.» Ja, store  
ting vil skje, når bare døden får  
komme inn i våre liv. Fjell av van-  
skeligheter forsvinner og nye stillin-  
ger blir inntatt. Gravene åpnes. Dø-

### Salige håp.

Å fryd dig min sjel, snart i sky du  
skal fare,  
På jorden du har ei ditt blivende  
sted.

Vår frelser skal hente sin ventende  
skare  
Bort fra all trengsel til hvile og fred.

Om hytten, det jordiske hus her ned-  
brytes,  
Vi vet at vi eier en bolig hos Gud  
Som ei utav menneskehender er byg-  
get,  
Men evig i Himlen beredt for sin  
brud.

Og når her på reisen vi trettes av  
møie,  
Veien besverlig og tung blir vår  
gang  
Skuer vi oppad i tro mot det høie.  
Det gir oss mot selv om veien er  
trang.

Å salige dag, når vi evig er hjemme  
Og alltid vår Frelasers åsyn vi ser,  
I jubel og lovsang vi da skal istemme  
Til ære og pris for hans fot kneles  
ned.

Oskar Moen.

de føres igjennom til oppstandelse;  
og til et vitnesbyrd for mange. Ja,  
meget vil skje når bare hvetekornet  
faller i jorden og dør. «Den gode  
sed er rikets barn.» (Matt. 13, 38).  
Om Kristus heter det: «Derfor vil  
jeg gi Ham de mange til del, og ster-  
ke til bytte, fordi Han uttømte sin  
sjel til døden.» (Es. 53, 12). Det  
er intet som virker slik som krist-  
nes liv, som i en ydmyk ånd fram-  
stiller Kristus i Hans død og opp-  
standelse. Da Lasarus var oppreist  
fra de døde, reiste motstanden seg  
enn sterkere mot Jesus for å få Ham  
avlivet. Og de «la råd opp om også  
å drepe Lasarus, fordi mange av jø-  
dene gikk dit for hans skyld og  
trodd på Jesus.

Det var på korset Kristus avvep-  
net maktene og myndighetene. Og  
de blir alltid avvepnet der. Faderen  
oppvakte Ham så fra de døde; og  
siden ble Han opptatt til himlen.  
Veien oppat går først nedat. Opp-  
standelse forutsetter en død. Han  
vil gi oss det alt igjen; ja, med ren-  
ter, likesom kongen gjorde det for  
kvinnen fra Sunom. (2. Kor. 8, 1  
og flg.). Han ønsker å få føre oss  
ut fra egen grunn og område, for å  
gi oss det alt igjen i Kristus. Han  
er oppstandelsen og livet, og Han vil  
bli begge deler for oss.

Døden renser grunnen for en ny-  
skapelse. Slik var det på Noas tid,  
så også nå. I de siste dager vil Guds  
dommer gå over jorden; men ut av  
denne ildprøve vil Herren føre et  
lutret og rensset folk. Så er da dø-  
den livets tjener.

Hebr. 10, 19 flg.: «Da vi altså,  
brødre, i Jesu blod har frimodighet  
til å gå inn i helligdommen, hvortil  
Han har innviet oss en ny og leven-  
de vei gjennom forhenget, det er  
Hans kjød, — så la oss trede fram  
med sanntru hjerter —».

Kristus er blitt Guds revnede for-  
heng for oss — inn i helligdommen.»

L. K.



## Stevne i Åmli.

Menigheten i «Betania», Arendal, hadde stevne på Stornes, Nedlaug i Åmli søndag 13. juli. Vi reiste med tog fra Arendal kl. 8,30 morgen i strålende vær. Det var sol og varme. Kom til Nedlaug stasjon og ble møtt av brødre fra Stornes som fraktet oss til Stornes hvor vi ble møtt av broder Steinar Stornes, som bor så skjønt like ved Nedlaug-vannet.

Mange venner samles der fra Sandå, Grimstad, Arendal og stedene rundt om. Kl. halv elve begynte stevnet. Br. Steinar ønsket oss velkommen og leste fra Apb. 22. Så sang vi nr. 257 i Schiboleth: «Jeg ser en Gud så skjønn og stor.» Deretter talte br. Gunder Gundersen fra Esaias 12. Profeten takket Gud fordi han var vred på ham, men hans vrede vendte om, og han trøstet ham. Så sang vi 507: «Jesus er det beste navn av alle.» «Du skal kalle hans navn Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» Siden talte eldste-broder Lars Larsen fra Luk. 9, 23: «Vil noen komme etter meg må han hver dag fornekte seg selv og ta korset opp og følge meg. Han vitnet om begynnelsesgrunnene. Om å være døpt i vann og ånd. Det er godt å begynne rett, for da har vi mulighet for å fortsette rett. Da Jesus var her på jorden kom det en røst fra himmelen: Dette er min sønn som jeg har velbehag i. Hør ham! Sangen 509: «Skjønne hvileplass ved Jesus hjerte.» ble sunget og så talte br. Øi fra Åmli fra Joh. 1 om Johannes som var sendt av Gud, og når Gud sender noen så blir de til velsignelse. Det er å være frelst slik at verden ikke kjenner oss igjen. Så sang vi: «Kort er vår dag» (535) og formiddagsmøtet ble avsluttet av br. Jørgen Hushovd som minnet om David som kunne si: «Jeg vil prise deg Herre, som er kongen, og hans miskunnhet, som varer fra slekt til slekt.

Deretter hadde vi matpause og styrket våre legemer til ettermiddagsmøtet som begynte kl. 2¼ med sangen: «Sørg ei for dagen som kommer.» Br. Hushovd fra Grimstad begynte med de ord: «Av deres liv som tror på meg skal det rinne strømmer av levende vann.» Han vitnet om hvor godt det var å få

komme til Jesus og få drikke av det levende vann. Så sang vi 476: «Snart de himmelske klokkene ringer,» og broder Holmen talte fra 2. Kor. 4, 5 og Filp. 2, 5. Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn.» Eter at sangen: «Hvorfor tvilende gå» var sunget var det vitnemøte. Mange benyttet anledningen og vitnet om sin frelser.

Vi reiste heim, styrket både til legeme og sjel. *Urberg.*

## På ferietur med evangeliet.

Gud hadde lagt alt til rette for meg da jeg tirsdag den 15. juli på formiddagen satte kurs for Skiptvet for å delta sammen med evang. Rolf Antonsen i noen møter. Kursen ble lagt om Sarpsborg, hvor jeg hvilte hos de kjære venner Lars Sollie, hvis heim alltid er åpent, og etter at vennene hadde sørget for meg på beste måte gikk reisen videre langs med det vakre Tunevann forbi Trøskens bro og så videre. Hvor skjønt er ikke vårt land? De skogklede åser, grønne lier og de små fredfulle gårder der ligger spredte innover. Mitt hjerte ble fylt av lovsang og jeg måtte prise Gud for hans mektige verk. Da jeg var ukjent på disse trakter var det godt å ha veiviserne å rette seg etter. Gud være lov og takk! På vår reise til vårt himmelheim har vi veivisere: Ånden og Ordet. Halleluja!

Gud hadde sørget for å sende en ung mann ut på veien når jeg var framme som førte meg til familien Svendsen, hvor jeg kjente freden ble i huset og stanset der. Det var avertert møte om kvelden i vennenes vakre lokale «Åsheim», og da jeg traff min elskede broder Rolf der, kjente jeg på nytt sannheten av det ord: «Det er godt for brødre å bo sammen.» Det var flere som vitnet der denne kveld. Sørensen, Gran, undertegnede og mange priester Gud og klokken var mange på kvelden før det var slutt. Onsdag den 16. juli reiste vi til Øvre Skiptvet for å hilse på vennene der, og samles om kvelden hos søster Inga Veiby, hvor vi kjente vi var velkommen. Takk søster for din gjestfrihet mot oss! Der kom flere venner og det ble bønnemøte til langt på natt.

Kl. var nærmere 12 om natten da vi reiste tilbake til Vidnesdalen, fylt av lovprisning og takk til Gud, og ble mottatt av søster Hilda som er sjukepleiske og i hvis heim så mange Herrens vitner har funnet hvile og ro. Fikk hilse på en troende broder, Anton Bye, som har lagt til sengs lam i 25 år, men tross sjukdommen og det lange sjukeleie kunne han takke Gud. Når denne broder uten å se i bibelen, siterte for meg ordret flere salmer, bl. a. den 95 og 128, da kjente jeg trang til å bøye kne og takke Gud for den kraft som er i Ordet.

Torsdag var det møte igjen og Gud hadde gitt meg et budskap til menigheten og forstod at vennene tok imot Ordet. Brødrene priester Gud også denne kveld. Det var siste møte for Sørensen og Gran. Må Gud styrke dere brødre. Det var flere ufrelste og vi kunne merke de var grepne.

Lørdag var vi budne i bryllup til familien Skår, Vidnes i hvis heim det var samlet mange bryllupsgjester og hvor de unge venner sang og spilte. Deres heim ligger høyt og fritt med utsyn over Glommen som der flyter stille og mektig på sin vei mot havet. Måtte Guds dobbeltbakk, med det sunde rene vann få flyte gjennom vårt land og bringe liv og sunnhet.

Etter en rikelig bevertning samles vi inne til møte. Det ble en feststund hvor mange ga brudeparet Guds ord med på ferden. Rolf Antonsen, Kristian Kjernsbek, som er eldstebroder og leder for menigheten, ba de unge å huske på at alle gaver ville bli slitt med tiden; men Guds ord varer evig. Når brudgommen og bruden vitnet om Guds trofasthet var det mange tårvette øyne. Måtte vi som Jesu brud prise ham. Bryllupsfesten varte til langt på natt. Gud har på en mektig måte besøkt dette heim. Etter som barna har vokst opp er de blitt frelst og døpt i vann og i den Hellig Ånd og er frimodige og priser Gud. Æren tilkommer Kristus Jesus.

Søndag opprant med solskinn, men utover dagen skyet det til, så når vi samledes til møte kl. 7 regnet det litt. Det var mange samlet til dette møte, og formaningsens ord lød om å gå inn gjennom de åpne dører. Når vi sluttet om kvelden hadde Gud møtt mange av oss. Det var

sårt å jeg lærer de for G le.

Mar skinn natter Fredr gjestf Herre re alle

Søn distkin være s ske go mange

— fikk søndag tynt i

ter sø ikke d matlag

nok s det va kom u grunn,

alt for ugyldi ved f grunne

Kl. Axel N luftsm sen og På mø Alfr. A

Tirso Kingsr Skjebe folk.

Sønd dagsm til Lar stevne dre var Alfr. A

ge delt Jeg ko å over foruten

sen, M stad, J ge fler mange og ikk helhet

rat, m sa de



sårt å skilles fra disse venner som jeg lærte å elske, og måtte Gud styrke de ledende brødre som kjemper for Guds sak der og bevare dem alle.

Mandag opprømt med pent solskinn og etter å være styrket ved nattens hvile ble kursen satt mot Fredrikstad igjen. Takk for all gjestfrihet som jeg ble møtt med. Herren lønne dere igjen. Hilser dere alle med Ap. 22, 12.

Th. Carlsen.

## På pilgrimsferden.

Søndag 20. juli talte jeg i Metodistkirken på formiddagen. Til å være sommertid var fram møtet ganske godt. Særlig var det gildt å se mange søstre — både eldre og unge — fikk anledning til å komme ut en søndags formiddag. Det er ganske tynt i benkene av søstre på våre møter søndag formiddag. Det er vel ikke dovenskap vel? Husstell og matlagning, sier dere. Ja, det er nok så, men dere unge da? Hvis det var noe ekstra tror dere ikke de kom ut da? Mange har nok gyldig grunn, men jeg er stygt redd for at alt for mange unnskyldninger er ugyldige. Det er noe friskt og godt ved formiddagsmøtene som vi i grunnen ikke har råd til å unnvære.

Kl. 4,30 var det min og broder Axel Nilssens tur til å tale ved friluftsmøtet i Kulås. Alfr. Andreassen og pastor Walstrøm deltok også. På møte i Misjonshuset talte br. Alfr. Andreassen.

Tirsdag var misjonsmøte hos Kingsrød i sommerhuset deres i Skjeberg. Det var riktig bra med folk. O. Karlsen og flere deltok.

Søndag 27. juli var jeg på formiddagsmøtet i Misjonshuset og syklet til Larkollen etter middag. Det var stevne der og flere predikende brødre var møtt fram. And. Gundersen, Alfr. Andreassen, Grønnet og mange deltok med vitnesbyrd og preken. Jeg kom sent og fikk bare anledning å overvære siste møte. Her deltok foruten de førnevnte Joh. Martinussen, Moss, Simen Eriksen, Fredrikstad, Josef Bentzen, Moss, og mange flere. Det var fint stevnevær og mange mennesker. Da jeg kom sent og ikke fikk overvære stevnet i sin helhet er det umulig å gi noe referat, men det var godt hele dagen, sa de.

Torsdag deltok jeg sammen med vennene på «Salen», Fredrikstad. Møtet var på «Elverhøy» og en prektig ungdomsflokk sang og spilte. Møte var ute i haven og i den lyse, stille sommerkveld lød sangen og vitnesbyrdet både inenfor og utenfor haven. Gud hjelp oss til å så ved alle vanne.

Søndag 3. august hadde forsamlingen i «Betania», Rygge, sitt årlige stevne. Mange mennesker var møtt fram fra flere steder og det var akkurat passe varmt og strålende solskinn. Første møte holdtes inne og de andre to møtene ute. Da jeg ikke kom før 2. møte, vet jeg ikke hvem som talte der. Det var visstnok And. Gundersen, Helmer Moger og Alfr. Andreassen.

På møte som begynte kl. 3 talte Hegh, Moger og Alfr. Andreassen. Gamle br. Hegh talte inspirerende og troesstyrkende om å tro på Gud. De andre brødre fortsatte i samme spor. Neste møte kl. 6 talte først Andr. Gundersen og siden vitnet en hel del. Det var et åpent og godt møte.

Da jeg reiste heim hørte jeg flere sa at de syntes stevnet var riktig godt, og det var det.

Så er det vår tur å ha stevne neste søndag — om vi lever og Gud vil.

G. I.

## Vil du bli frisk?

I Joh. 5, 1—15 fortelles om en mann som hadde vært sjuk i 38 år. Han hadde sikkert strevet meget for å få fatt i lekedom, men forgjeves. Nå lå han ved Betesta-dammen og håpet å komme ut i vannet når engelen opprørte vannet. De andre var raske og kom ut i dammen, men han hadde ingen til å hjelpe seg. I 38 år sjuk. En håpløs stilling. Ikke sandt? Men midt i håpløsheten kom den store leke Jesus Kristus, han som gikk omkring og gjorde bare godt. Han ynkedes innerlig over den sjuke og spør: «Vil du bli frisk?» Om han ville? Det var jo det som nettopp var hans største ønske og lengsel, men kunne ikke tenke at det var mulig og svarer: «Herre, jeg har ingen til å kaste meg ut i dammen når vannet blir opprørt.» Håpløst! Men Jesus formår å hjelpe. Han har både makt og vilje til å hjelpe, og sier til den sjuke: «Stå opp, ta din seng og gå.» Straks tok den sjuke sin seng

og gikk. Det hadde øyeblikkelig virkning. «Han tok våre sjukdommer på seg.» Priset være det slaktede Guds lam!

Jesus har ikke bare omsorg for legemlige svakheter. Han er også den store sjelelege som ynkes over alle åndelig sjuke og er fylt av trang etter å hjelpe og leke. Han sier: «Kom til meg alle som lider og har det ondt!»

Sammen med den sjuke mann som ble helbredet lå mange andre sjuke. Noen halte, noen blinde og andre helt krøplinger o. s. v. Dette var legemlig, men hvor mange åndelig blinde, halte og visne er det ikke her i verden. Er du åndelig blind så ser du ikke hverken din synd eller frelsen i Jesus Kristus. Er du åndelig lam så kan du ikke gå på den rette vei. (Guds vei). Er du åndelig visnen så er du helt hjelpeløs og ser ikke noen redning. Kanskje du har vært plaget av åndelig sjukdom lenge og synes alt er håpløst? Si det til Jesus, han vil så gjerne hjelpe og har makt til å befri deg. Han vil sette din plagede sjel i frihet. Hør Jesu spørsmål også til deg: Vil du bli frisk?

Vil du virkelig bli kvitt disse sjukdomsmakter så søk hen til Jesus. Han har makt til å befri fra alt ondt. Jesus sa: «Meg er gitt all makt både i himmel og på jord.» Han har sagt: «Kom til meg alle jordens ender og bli frelste.»

Den lekedom du får er syndernes forlatelse, fred og evig liv i hans vunder og sår, i hans dyrebare blod som ble utgytt på korsets tre for deg og meg, og for alle folk på jorden. Vårt eneste håp er Jesu Kristi blod.

J. B. Askim.

## Sølvbryllup.

Evangelist Thoresen og hustru feirer sitt sølvbryllup den 23. september. Han har reist i 30 år med det glade budskap i Norges land og er vel kjent blant vennene. Vi ønsker dem til lykke og Guds rikeste fred med dagen og framtiden.

Adressen er: Minnesund st.

## Rettelse:

I O. Karlsens artikkel i forrige nr. var det blitt et par feil som han vil ha rettet. Det sto Bjørnestuen. Skal være: Hjørnestuen. De kom til en liten hytte ved 12-tiden. Skal være: Antakelig ved 12-tiden.



## MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN  
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

### Nye abonnenter.

Vi har den gleden å få nye tingere på bladet nokså ofte nå. Det er flere år siden vi kunne notere så mange nye som i år. Det er naturligvis oppmuntrende og viser at bladet er blitt til velsignelse. Gud skal alene ha æren for det.

Flere har sendt oss abonnenter og det viser seg at det går an å tegne abonnenter bare man gjør noe for det.

### Vi trenger

å få inn kontingenten presis hvis vi skal klare våre utgifter i rett tid. Det er gått bra med dette også i år, men enda har vi mye utestående. Gjør oss den tjeneste å sende det med samme så er det gjort.

### 65 år.

Evangelist K. Bryntesen fylte 65 år den 5. august. Dessverre fikk vi ikke meddelelsen før etter forrige nr. var satt og dette blir jo sent. Hans adresse er: Staubø pr. Arendal.

\*

Etter at ovenstående var satt har vi mottatt følgende:

Evangelist Karl Johan Bryntesen fylte 5. august 65 år. Han er født i Sverige og kom til Norge som liten gutt. Han ble frelst i ung alder og begynte straks å vitne om sin Herre og Frelser en tid som methodistpredikant, men i de senere år som frievangelist. Det er særlig de forsømte plasser som har ligget ham varmt

på hjertet, og han har traska og gått mange mil for å spre det glade budskap, der som sjelden folket samles om Guds ord. Helsa har nok ikke alltid vært så god, men han har hatt en god vilje, og ved Guds hjelp har det gått igjennom brott og brenning.

Vår bror har funnet trøst i Guds løfter, at «han veier er ikke våre veier og hans tanker er ikke våre tanker». Mange vil sikkert minnes broder Bryntesen, nå han har passert denne milepel og med takk til Gud om fortsatt velsignelse og kraft både til legem og sjel. Jesus gir den trette kraft, og den som ingen krefte har gir han stor styrke. Ham tilkommer all ære for sitt store verk på Golgata.

S. Klifford.

### Forsømte steder.

Flere ganger har vi samtalt om hva det kan gjøres for å nå de forsømte steder i vårt land, med den frie evangeliske virksomhet. Søndag 10. august samledes en del bødre i Misjonshuset, Sarpsborg, og det ble da tatt en bestemmelse om å forsøke å oppta et arbeid i de nærmeste steder om Fredrikstad og Sarpsborg.

Følgende brødre ble uttatt til å arbeide med saken:

Arvid Bustgård, Fredrikstad, A. Gresløs, Varteig, Hans Utne, Rygge, Johan Lia, Bredholt, Gautestad, og G. Iversen, Sarpsborg. Den siste som sekretær. Stefan O. Trøber valgte til kasserer.

Vi skal komme tilbake til dette senere da stoffet til bladet alt er satt.

Pengebeløp kan da sendes til Stefan Trøber, Postboks 32, Sarpsborg. Henvendelser angående møter, predikanter og liknende til G. Iversen, Postboks 52, Sarpsborg.

### Bokanmeldelser.

Nr. 7. Himmelliv og himmelfart av Sev. Larsen.

Brosjyren er en preken Sev. Larsen holdt i Gøteborg for flere år siden. Den har vært trykt og utgitt i Sverige og ble kjent under navnet «Himmelfartspredikan» og når br. Larsen selv sier at han sjelden har opplevet maken til den velsignelse som hvilte over forkynnelsen den gang så er alle klar over at det er bra saker.

Den vil bringe trøst, mot og ny arbeidsglød.

\*

Nr. 8. Menighetsliv blant de første kristne av Fridtjof Valton.

En meget grei og lettfattelig bok om det te emne. I all sin korthet gir den oss mer enn en stor bok på mange sider. Allsidig og belærende. Jeg vil gjerne få råde dere alle til å lese denne brosjyre. Noen bedre anbefaling kan vel ikke gis. Det er virkelig et utmerket tiltak med disse små bøkene. For en billig pris kan alle her få anledning til å få sitt syn utvidet og hente lærdommer av skriften. Br. Valton er både grundig og kortfattet. Noe som sjelden kan forenes, men her er det lykkes.

Emnet er også høyaktuet.

Bøkene fåes fra Filadelfiforlaget, Oslo.

Glimt fra herligheten av Axel Nilssen.

Br. Nilssen har atter gitt oss en ny bok og også denne gang har han mye godt å bringe. Boken har som undertittel: «Tanker om de frelstes salighet» og i 8 kapitler henner han fram lærdommer, trøst og oppmuntring fra den evige utømmelige livskilde: Bibelen. Boken er både oppbyggelig og trøstefull.

G. Iversen.

### Kvitteringer

for innkomne midler til Karl M. Olsen.

Risvik:

Severine Jørgensen, Akerøy	kr. 10.00
En søster i Herren, Akerøy	• 10.00
Sv. Shwan, Fredrikstad	• 30.00
Lakstjords Kr. ungdomsfor., Senja,	• 10.00
Ingvald Christiansen, Grimstad	• 5.00
Astrid Henriksen, Drammen	• 25.00
Flere venner ved Helga Hartvigsen, Nesodhøyen	• 50.00

For ovenstående gaver til br. Risvik kvitteres med hjertelig takk i Jesu navn.

La oss framdeles være med i forberedelse og offer. Jesus kommer snart!

Hjertelig broderhilsen med salme 126.

Oskar Moen, kass.

\*

### Den norske Congomisjon.

I 1. halvår 1941 har jeg mottatt følgende beløp:

Moss, kvinnemisjonen, Losjen,	kr. 300.00
Oslo og Sørkedalen	• 400.00
Oslo, Hegdehaugen vennekrets, fest 22/2	• 342.25
Do., do., en søster	• 10.00
Haugesund, venner	• 50.00
Do., M. R.	• 50.00
Drammen, Knoffsgt. 6	• 90.00

På grunn av forholdene har det ikke vært mulig å sende midler ut til misjonærene. Når de atter blir anledning til å sende penger vil det selvfølgelig være et større øyeblikkelig behov. Jeg tar derfor fremdeles med takk imot ethvert beløp som venner eller vennegrupper måtte bli ledet til å sende i forventning om at denne anledning snart vil komme.

Med hjertelig broderhilsen til alle misjonærens venner.

Erling Syvertsen

Nummer 1

S

Guds v  
ikke gjen  
røres, me  
Gud. Og  
lesesrus.  
forkynnel  
10, 17).

eget ord:  
han: «I  
ord som j  
15, 3). E  
vil jeg h  
4, 26—29  
nelse kan  
for vårt  
het. 2.

utvikling  
Guds lov  
heter det  
seg såled  
kaster sa  
beroende  
bonden.

må han  
ikke, får  
finnes st  
har der  
skjellige  
dig til å  
snart der  
vil at jor  
en, så m  
den. Så  
lagt i jo  
fruktbar  
er i over

turens s  
Alting g  
høyere e  
til sæden  
den enn  
mennesk  
høyere e  
lyder Gu  
glede til  
er om de